

Sygn. akt III AUa 1936/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Grażyna Szyburska-Walczak (spr.)

Sędziowie: SSA Stanisława Kubica

SSA Barbara Staśkiewicz

Protokolant: Marcin Guzik

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2015 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z wniosku B. H.

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w W.

o wysokość emerytury

na skutek apelacji B. H.

od wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 22 lipca 2014 r. sygn. akt VII U 1079/12

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 lipca 2014 r. Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze oddalił odwołanie B. H. od decyzji Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA w W., ponownie ustalającej wysokość przysługującego wnioskodawczyni świadczenia emerytalnego od dnia 1 sierpnia 2011 r. na kwotę 814,65 zł w oparciu o informację o przebiegu służby wystawioną w dniu 31 maja 2011 r. przez Instytut Pamięci Narodowej we W..

Rozstrzygnięcie to Sąd oparł o następująco ustalony stan faktyczny:

B. H., ur. (...), na mocy decyzji organu rentowego z dnia 4 stycznia 1991 r. otrzymała prawo do emerytury policyjnej od dnia 1 grudnia 1990 r.

Wnioskodawczyni w okresie od 1 lipca 1968 r. do 31 lipca 1990 r. pełniła służbę w organach bezpieczeństwa państwa. W okresie od 1 lipca 1968 r. do 14 września 1983 r. wnioskodawczyni pełniła służbę jako podoficer ewidencji operacyjnej - telegrafista-szyfrant Wydziału (...) w Komendzie Wojewódzkiej MO we W. w (...) w Z., a następnie w okresie od 15 września 1983 r. do 15 października 1983 r. pozostawała w dyspozycji Szefa WUSW w referacie (...) WUSW w Z.. Od 16 października 1983 r. do 31 lipca 1990 r. B. H. pełniła służbę jako starszy referent w (...) w WUSW w J. (...) w Z..

Instytut Pamięci Narodowej w dniu 5 czerwca 2009 r. stwierdził, że B. H. od dnia 1 lipca 1968 r. do dnia 17 grudnia 1971 r. i w okresie od 16 października 1983 r. do 31 lipca 1990 r. pełniła służbę w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów.

W oparciu o tą informację, decyzją z dnia 20 listopada 2009 r., organ rentowy przeliczył przysługujące wnioskodawczyni świadczenie emerytalne od dnia 1 stycznia 2010 r. Wskaźnik podstawy emerytury wnioskodawczyni za okres pracy w organach bezpieczeństwa państwa obniżono z 2,6% podstawy wymiaru do 0,7% za każdy rok służby we wskazanym okresie. Ponownie ustalona wysokość emerytury stanowiła łącznie 55,28% podstawy wymiaru i wynosiła 1.272,90 zł.

Odwołanie wnioskodawczyni od opisanej decyzji zostało oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 czerwca 2011 r. (sygn. akt III U 2391/10).

Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 29 października 2012 r. (sygn. akt III A Ua 1978/11) oddalił apelację wnioskodawczyni od wyroku Sądu Okręgowego.

Organ rentowy ponownie otrzymał z IPN informację z dnia 31 maja 2011 r. o przebiegu służby wnioskodawczyni, z której wynikało, że wnioskodawczyni oprócz okresów wskazanych w poprzedniej informacji, także w latach 1971-1983 pełniła służbę w organach bezpieczeństwa państwa, o której mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. Według nowej informacji łączny okres tej służby to okres od 1 lipca 1968 r. do 31 lipca 1990 r.

W oparciu o opisaną informację organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał odwołanie za nieuzasadnione.

O uznaniu okresów pracy wnioskodawczyni od 1 lipca 1968 r. do 7 grudnia 1971 r. i od 16 października 1983 r. zdecydował Sąd Okręgowy w Warszawie w wyroku z dnia 16 czerwca 2011 r. oraz Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 29 października 2012 r. W tym zakresie sprawa korzysta z powagi rzeczy osadzonej. Sąd Okręgowy podzielił jednak stanowisko Sądu Apelacyjnego w Warszawie, że okres służby wnioskodawczyni w (...) w Z. stanowił służbę w organach bezpieczeństwa państwa o jakim mowa w art. 2 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 18.10.2006 r. (...) stanowiły pododdziały graniczne wykonujące działania operacyjne(...). (...)do dnia 31 lipca 1990 r. stanowił organ bezpieczeństwa państwa w rozumieniu ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów. Tym samym okres służby wnioskodawczyni od dnia 18 grudnia 1971 r. do 15 października 1983 r., w (...) na stanowisku oficera ewidencji operacyjnej - telegrafisty, stanowi służbę w organach bezpieczeństwa państwa, o jakich mowa w art. 2 ust. 1 pkt 7 ustawy lustracyjnej. Zaskarżona decyzja jest zatem prawidłowa.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego złożyła wnioskodawczyni, zarzucając naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, tj. art. 15 b w związku z art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin oraz art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944- 1990 oraz treści tych dokumentów poprzez przyjęcie, iż w okresie od 1 lipca 1968 r. do 31 lipca 1990 r. B. H. pełniła służbę w organach bezpieczeństwa państwa, a tym samym decyzja o ponownym obniżeniu przysługującego jej świadczenia emerytalnego jest prawidłowa, jak również niewyjaśnienie okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, a w szczególności niewyjaśnienie charakteru wykonywanej przez wnioskodawczynię pracy w Wydziale (...)Komendy Wojewódzkiej MO we W., a następnie w (...) w Z. oraz w (...) w Z., która nie była pracą skierowaną przeciwko wolnościowym dążeniom Narodu Polskiego, a także niewyjaśnienie przyczyn, dla których IPN udzielił dwóch rozbieżnych informacji odnośnie okresów pracy B. H..

Wskazują na powyższe zarzuty B. H. wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie jej odwołania, ewentualnie uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zarzuty apelacji, kwestionujące zasadność stanowiska Sądu I instancji w zakresie uznania pracy wnioskodawczyni w okresie od 1 lipca 1968 r. do 31 lipca 1990 r. za okresy służby w organach bezpieczeństwa państwa, o jakich mowa w art. 2 ust. 1 pkt 7 ustawy dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (tekst jednolity: Dz.U. z 2013 r., poz. 1388), są nieuzasadnione.

Podstawę rozstrzygnięcia w sprawie stanowi art. 15b ust. 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy zawodowych oraz ich rodzin (tekst jednolity: Dz.U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66 ze zmian.) dodany ustawą z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz.U. nr 24, poz. 145).

W myśl powołanego przepisu, w przypadku osoby, która pełniła służbę w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. i która pozostawała w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r., emerytura wynosi: 1) 0,7% podstawy wymiaru - za każdy rok służby w organach bezpieczeństwa państwa w latach 1944-1990; 2) 2,6% podstawy wymiaru - za każdy rok służby lub okresów równorzędnych ze służbą, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt. 1, 1a oraz pkt. 2-4.

Trafnie uznał Sąd Okręgowy zasadność dokonanego przez organ rentowy obniżenia emerytury.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że okres pracy wnioskodawczyni od 1 lipca 1968 r. do 17 grudnia 1971 r. oraz od 16 października 1983 r. do 31 lipca 1990 r. został uznany za okres służby w organach bezpieczeństwa państwa prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 czerwca 2011 r. oraz wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 29 października 2012 r. W tym zakresie sprawa korzysta z powagi rzeczy osądzonej, co oznacza, że w niniejszym postępowaniu wnioskodawczyni nie może się domagać uznania, że wskazane okresy pracy nie mogą stanowić podstawy do obniżenia przysługującego jej świadczenia emerytalnego.

Ocenie w niniejszym postępowaniu podlegać może zatem wyłącznie okres pracy wnioskodawczyni od 18 grudnia 1971 r. do 15 października 1983 r., kiedy to wnioskodawczyni była podoficerem ewidencji operacyjnej - telegrafistą szyfrantem (...) w Z..

W art. 2 ust. 1 pkt. 7 ustawy z dnia 18 października 2006 r. wskazano, iż organem bezpieczeństwa państwa, w rozumieniu ustawy, jest Zwiad (...).

Sąd Apelacyjny podziela pogląd przedstawiony w szczegółowym wywodzie Sądu I instancji, zawarty w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, iż (...) w Z. stanowiła pododdział graniczny (...), wykonujący zadania operacyjne. Analiza przepisów dokonana przez Sąd Okręgowy jest prawidłowa, a wnioski z niej wyciągnięte logiczne i trafne.

Zatem skoro (...) w Z. funkcjonowała w ramach (...), to praca wnioskodawczyni w spornym okresie stanowiła pracę w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 5 powyższej ustawy.

Z powyższych względów stwierdzić należy, że zarzuty apelacji kwestionujące zasadność ustalenia wysokości świadczenia emerytalnego wnioskodawczyni, wg nowo obowiązującego współczynnika, nie zasługują na uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do uwzględnienia zarzutów apelacji i na podstawie art. 385 apelację wnioskodawczynie oddalił.